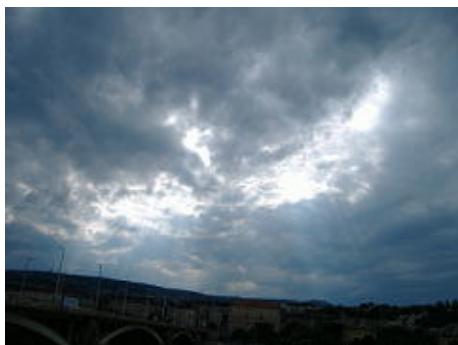

„TANÍTÁSOK A BÉKE ÉS SZERETET ORSZÁGÁRÓL”

5. ISTEN NEM KÉSLEKEDIK, CSAK IDŐZÍT!

Emberi elmével Istent megérteni nem lehet, de szívünkkel megérezhetjük, sőt, néha szívünkkel „érthetjük” is Őt!

Manapság sok írás szól a „végidők” jeleiről, vagy azokra figyelmeztetve. Korábbi, és napjainkban megjelenő próféciaik a hétköznapiakban összeérnek, hiszen akárhogyan nézzük is, a „Jelenések Könyvének” egyes fejezetei szinte a szemünk előtt bomlanak ki, úgy kozmikus vonatkozásban, mint az emberi pszichében, a viselkedések területén, vagy a társadalmi, gazdasági megnyilvánulásokban.

A „napot és az órát azonban senki sem ismeri”, csak a jelek sokasága utal arra, hogy bizony a legnagyobb történetek nem váratnak magukra sokáig. De hogy ma vagy holnap, vagy 1-2 hét, esetleg pár hónap múlva, azt senki sem tudja. Nincs ember, aki Isten Tervébe beleláthatna.

A spirituális érzékenység álmokon, látomásokon keresztül, vagy üzenetek, sugalmazott gondolatok formájában mutatkozik. Ugyanakkor megjelennek tudományos cikkek, előadássorozatok is, amelyek a próféciaik közül párat valóban alá is támasztanak, mert:

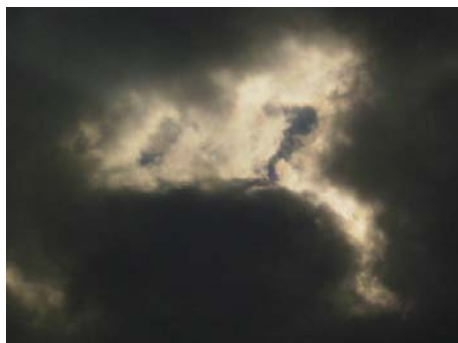
„Jelek lesznek a napban, a holdban, és a csillagokban, és a földön...” (Lk. 21 / 25.)

És „égi jelnek” tekinthető (sok más, egyéb jel mellett) például az a tudományos megállapítás is, amely a napkitörések és a napszél-tevékenységek földünk mágneses mezejét érintő hatásáról szól, és bizony az ott elhangzott fejtegetések igencsak megfelelnek „... az **eggek erői megrendülnek.**” (Lk. 21 / 26.) bibliai gondolatának.

Vannak más jelek és próféciaik is, amelyek megjelölnek bizonyos időintervallumokat, és meglehet, hogy ezek között van olyan is, amelyik a történelem eseményeit figyelembe véve logikusnak is tűnik, és a komoly próféciaik

valamelyikében NÉMILEG megerősítést is kaphatott.

Mindezek összevetése igencsak **figyelemfelkeltő**, óvatosságra int, **de nem szabad elfelejteni, hogy a világot teremtő Atya az Igaz Ura minden történésnek, annak idejének és „hogyanjának”, vagyis a történés végbemeneteli módjának is.**

Ahogy igaz az egyéni emberre az, hogy „**Egyetlen hajatok szála sem hullhat ki fejetekből Atyám tudta nélkül**”, ugyanígy igaz a világ minden történésére is az, hogy semmi nem történhet Isten tudta, engedélye (ami lehet az ember számára fájdalmas, de „nevelő célzatú”), vagy kifejezett

Akarata nélkül.

Ezért is mondhatjuk azt egy-egy elképzelt vagy „várt” történés elmaradásánál, hogy: **„Isten nem késlekedik, hanem időzít!”**

Van azonban itt egy fontos dolog az **IDŐVEL** kapcsolatban.

Erre pedig a legegyszerűbb módon a mi emberi viselkedésünk világít rá.

Az Isten Képmására teremtett ember a maga „isten szikra” mivoltában a Teremtő Istenhez hasonlóan működik. *Kitalálja*, hogy szüksége van egy házra/ruhára/valami új masinára, stb. és „megteremti” azt. *Eldönti*, hogy valóban szüksége van rá, *kigondolja a megalkotás módját, megtervezi* a részleteket (esetleg papíron, először lerajzolva, leírva), és *végül kivitelezni az anyagi világban*.

Egy angyali tanítás így szól erről: „A tökéletlen tükrözi a tökéletet!”

Isten tehát pontosan azt a mintát ültette belénk, ami szerint Ő a Maga tökéletességével dolgozik: észreveszi a világ változásának szükségességét, megtervezi a véghezvitel útját, kitalál minden apró részletet, feladatot ad közben minden embernek és angyalnak, tudatja „Ővéivel” a tervet, s aki hajlandó együttműködni Vele, azzal EGYÜTT elkezd kivitelezni elgondolását, majd Áldásával végleges „továbblépési formába” önti azt.

Tehát minden terv először a gondolat és az elhatározás szintjén jelenik meg!

Sok szép példát mutat erre a Biblia is.

- Mert, ugyan ki gondolta volna földi eszével, hogy azzal a kisbabával, a későbbi Mózessal, akit a fáraó leánya a vízből kimentett, Istennek messzire vezető tervei vannak? – Mózes története sok más dologra is példa. *Neki először tanulnia kellett a fáraó udvarában, majd fegyelmezett emberré kellett válnia a saját pusztai ideje alatt, tehát érett, tanult, bölcs emberré kellett válnia, és csak azután szólította meg Isten, hogy a neki szánt nagy feladattal megbízza!*

- Vagy ki hitte volna az Ószövetségi Szentírás „Tóbiás könyve” lejegyzésénél, hogy az a mai modern ember számára is gyönyörű és részletes példát mutat *Isten Szent Angyalairól, ahogyan az emberek között működnek, segítve bennünket?*

- Vagy ki vette észre mai világunkban, hogy a többszörösen figyelmeztetett Szodoma és Gomora városok lakói közül egyedül csak egy igaz ember, Lót és családja menekülhetett meg, de az engedetlen asszony ott is elveszett kíváncsiságuk miatt? **Ki az, aki párhuzamot von az ószövetségi történet és a 3 napos sötétség egyes részletei között?**

- És ki az, aki felfedezi a megfeleléseket a napjainkban elhangzó, próféciaikban rejlő **irgalmas lehetőség** és a Jónás próféta közvetítői szavára hallgató Ninive lakóinak megtérésével kapcsolatban?

Pedig mindezek a történetek nyilvánvaló utalások a mai idők eseményeire.

De talán az IDŐ szempontjából is fontos, és leginkább ideillő tanítás Jákob története.

Amikor Jákob hosszú idő, sok év után hazafelé tartott, hogy Ézsauval, testvérével kibéküljön, akkor álmában megküzdött az Úrral: Amikor Jákob átszállította a családját a folyó túlsó partjára, „...*azután egyedül maradt. Íme, egy férfi küzdött vele egészen virradatig. Amikor azt látta, hogy nem tud erőt venni rajta, ... így szólt: „Nem eresztelek amíg meg nem áldasz!” Erre a férfi megkérdezte: „Mi a neved?” Ő azt felelte: „Jákob”. A férfi ekkor így szólt: „Ne Jákobnak hívjanak ezentúl, hanem Izraelnek! Mert megküzdöttél Istennel, és az emberekkel, és győzedelmeskedtél!”* (1. Móz. 32 / 24-29.)

Ez az esemény nem volt más a földi világban, mint egy ember éjszakai megrázó élménye. Történt valami változás ettől a földön? Semmi.

Más vonatkozásban azonban nagyon is komoly dolog történt: **Isten egy hatalmas lépést tett az emberiség megváltása felé, mert szellemi szinten ettől a ponttól vált világossá, hogy a „Megváltó elhatározottan készül a Földre!”** És az is világossá vált, hogy mindez „hamarosan” meg fog történni:

„Egyre tudottabb lett szellemi szinten, hogy a Megváltó készül a Földre, s e földi helyre odahívta megerősített népeit is a Sötétség Hercege.”

E jelentős szellemi történés földi síkon tehát nem hozott azonnali változást, de HATÁSAI és földi következményei viszonylag hamar jelezték Isten elhatározását. Az előbbi tömör idézet ezt pontosan mutatja, és a történelem is visszaigazolja ezt az állítást: gondoljunk csak a zsidó nép háborúskodásaira, és az egyiptomi és a babiloni fogságokra, amelyek mind e történés után következtek be!

És a múlt mintáján tanulva, manapság, Krisztus II. eljövetele előtt: ugyan ki tudná emberlétében határozott pontossággal megmondani, hogy **mi történt a közelmúlt „jeles napjainak” egyikén szellemi szinten?**

Az emberek ide vonatkozó véleménykülönözése miatti „összeugrasztás”, dühös kifakadások, szeretetnélküli ítélezések, stb. bizony nem Isten világához tartozó indulatok! **Mert ugyan ki tudna arról nyilatkozni, hogy a Végtelen Istennek mely gondolata indult el a megvalósítás irányába?** Ki az, aki erről biztosan tudna valamit is állítani?

Senki, aki komolyan gondolkodik!

Ugyanakkor a Jelenések Könyvének minden részlete – bármily képletes is az! – útmutatásul szolgál. És itt visszaérkeztünk oda, ahonnan elindultunk: a napkitörések, a jéghegyek olvadása, a földrengések Isten nagyobb jelei, amelyek az egész emberiséget hivatottak felrázni! Mert: „Jelek lesznek a napban, a holdban, és a csillagokban, és a földön...” (Lk. 21 / 25.)

Önmagunkra nézve: az ismeretek nem egyetlen embernél vannak elrejtve, **a mozaikok pedig akkor fognak összeilleszkedni és nyilvánosságra kerülni, ha a Legfelsőbb Akarat az időt megfelelőnek tartja arra, hogy egyik vagy másik hiteles prófétáján keresztül kinyilatkoztasson egy-egy időszerű részletet!** – Amikor azonban a prófécia elhangzik, akkor az esemény „szellemi szintről” leérkezik a földre, vagyis megtörténik!

Egy mindenképpen bizonyos: Ha visszanézünk akár csak két év viszonylatára is, akkor meg kell állapítani, hogy **a „történelmi jelek” az „idő fogaskerekén” több fokot is előbbre hajtottak már!** Gondolkozzunk csak el a többször is előforduló pusztító szökőáron, a földrengéseken, az atom-baleseteken, a jéghegyek megindulásán, a naptevékenységeken, az emberi indulatok felerősödésén, háborúskodásokon, veszélyes, világháborús helyzeteken, és még lehetne sorolni oldalszámra, hogy mi mindenben...

Teremtő Atyánk elindította Terve megvalósítását!

A szellemi szférában történt valami, Isten Ujja a „nyomógombon” van...

Tőle, egyedül csak Tőle függ, hogy elhatározásának egy-egy részlete „szabadeséssel érkezik-e” a földre, vagy valamilyen „szerpentin-utat” választva, hogy elhaladtában még felébressze azokat, akiket még lehet...

A válasz tőlünk függ. Isten hívására adott válaszunkon múlik...

Mert az Úr a Maga részéről gondoskodott mindenről: szívünkbe rejtette a lehetőséget, „kívül” meg jeleket ad.

HAJNAL KÖZELÍT...

Giling-galang, zúg a harang:

Ébredj ember, Hajnal közelít!

Égre festi az Úr az Igaz Fény Színeit!
„Tédedet hajtsd meg szolgám Énelöttem,
De emeld fel lehajtott fejedet,
Hagy lássam szemedben: Igaz a tekintet?
Szemem a szemedbe néz, s látlak teljesen,
Elöttem nincs elrejtve egyetlen teted sem!
Légy őszinte te is önmagadhoz:
Vállalod tovább is a harcot?
Ha IGEN-t mond akaratod,
A feladatra felkenem homlokod:
Rövid időszak, erős tetteket kíván,
Meg kell, hogy maradj hűségben: Isten Akaratán!
Lesz, hogy nem érted miért kell azt tenned,
Máskor meg megkapsz minden részletet.
Ne izgasson semmi, csak Rám figyelj, gyermekem,
Tövisék közül is kivezetlek, hogy nyugodhass Szívemen!”
Ámen.

Az események vázlatos terve tehát már „asztalon” van, egy Isten által jelzett időpontban elindult, itt „rezeg a Föld légterében”...

De néhány részlet még most tisztázódik csupán.

„Hajnal Szép Sugára”, édes Szűzanyánk mosollyal közelít: „Angyalok gyűjtik az emberek igaz kincseit!”...

Lassan gyülekeznek a kincsek, nehéz és sáros a terep, ahol gyűjteni kell... Néha kicsit be is piszkolódnak a segítők, újból meg kell mosni őket...

És az Égi Anya, a Béke és a Szeretet Igaz Királynője arra készül, hogy ismét bemutassa a földi embernek a legédesebb mosolyú kisbabában a Királyok Királyát, az Ég és Föld Urát...

A Mennyei Atya pedig figyelmesen vár, a legoptimálisabb időpontot keresi, azt a pontot, ahol a legtöbb lélek juthat Őhozá, Igaz Atyjához, és azt az időpillanatot várja, amelynél Isteni Türelme véget ér, és amely már feltétlenül szükséges az Új Világ megalkotásának kialakításához. – Mert „Isten soha nem késlekedik, hanem időzít!”

Advent utolsó szombatján:

Áldott Karácsonyt, az Istengyermek,

a Fény és a Hit megszületését,

a Remény növekedését és ébren tartását, és

a világ változása előtt, Istennel való, örömteli személyes találkozást,

és Isten Tenyerébe simuló Új évet kívánok sok szeretettel minden kedves Olvasónak!

2012. 12. 22.

Szeretettel: M.G.Mária